

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 10 oktober 2001 (12.10)
(OR. fr)**

12646/01

**Interinstitutioneel dossier:
2001/0215 (CNS)**

**COPEN 61
CATS 30**

NOTA

van: het voorzitterschap

aan: het Coreper/de Raad

nr. vorig doc.: 12102/01 COPEN 51 + REV 1 (fr,en)

nr. Comv.: COM(2001) 522 def./2

Betreft: Voorstel voor een kaderbesluit van de Raad betreffende het Europees arrestatiebevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten

I. INLEIDING

De Commissie heeft op 19 september 2001 aan de Raad voorgesteld een kaderbesluit betreffende het Europees arrestatiebevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (zie doc. 12102 COPEN 51 + REV 1 (fr,en)) aan te nemen. Het voorstel strekt ertoe het uitleveringssysteem te vervangen door een systeem dat stoelt op het beginsel van wederzijdse erkenning.

Op 20 september 2001 heeft de Raad zijn tevredenheid uitgesproken over het initiatief van de Commissie en heeft hij het Comité van artikel 36 opgedragen onverwijld bijeen te komen om dit voorstel diepgaand te bestuderen, zodat de Raad in zijn zitting van 6 en 7 december 2001 een belangrijk politiek akkoord over dit Commissievoorstel kan bereiken.

De buitengewone Europese Raad van 21 september 2001 heeft de Raad opgedragen het akkoord te preciseren en met spoed, en uiterlijk tijdens zijn zitting van 6 en 7 december 2001, de modaliteiten ervan vast te stellen.

II. AAN HET COREPER EN DE RAAD VOOR TE LEGGEN KWESTIES

1. Artikel 2 (toepassingsgebied)

De Commissie stelt een ruim toepassingsgebied voor, waarbij het beginsel van de dubbele strafbaarheid wordt verlaten en een systeem met een negatieve lijst van strafbare feiten (artikel 27 van het Commissievoorstel) wordt gehanteerd. Het beroep op een negatieve lijst is niet door de delegaties goedgekeurd.

Het Comité van artikel 36 stelt de volgende vier mogelijkheden voor:

- 1. Een algemeen toepassingsgebied met een drempelsysteem waarbij het beginsel van dubbele strafbaarheid wordt verlaten.**
- 2. Een algemeen toepassingsgebied waarbij het beginsel van dubbele strafbaarheid (*in abstracto*) - eventueel in beperkte mate - wordt toegepast.** Een staat kan de exceptie van dubbele strafbaarheid invoeren om een Europees arrestatiebevel niet ten uitvoer te leggen, indien de feiten die aan de uitvaardiging ten grondslag liggen zich op zijn grondgebied hebben voorgedaan en daar niet strafbaar zijn.

3. Een systeem met **een positieve lijst van strafbare feiten** zoals het thans bestaat in het voorstel voor een kaderbesluit inzake de bevrozing van vermogensbestanddelen en bewijsstukken (doc. 11947/01 COPEN 49, artikel 2), met een verwijzing naar de EU-instrumenten of internationale instrumenten waarin deze feiten strafbaar zijn gesteld. Dit systeem biedt het voordeel, enerzijds het gevoelige debat over dubbele strafbaarheid te omzeilen en anderzijds te zorgen voor samenhang tussen de instrumenten die op het gebied van wederzijdse erkenning worden aangenomen. Nadeel van deze oplossing is evenwel dat tussen de lidstaten twee verschillende systemen naast elkaar bestaan, het ene op basis van het Europees arrestatiebevel en het andere op basis van de uitlevering zoals bepaald in het Verdrag van 1957 en in de Overeenkomst van 1996.
4. **Een combinatie van optie 2 en 3.** Het Europees arrestatiebevel zou dan van toepassing zijn op alle strafbare feiten waarvan de straf boven een bepaalde drempel ligt. Voor de geharmoniseerde strafbare feiten wordt van het beginsel van de dubbele strafbaarheid afgestapt, voor de andere strafbare feiten wordt het gehandhaafd (eventueel in samenhang met een mechanisme voor kennisgeving aan Eurojust van de weigeringsgevallen, zoals bepaald in het ontwerp-protocol betreffende wederzijdse rechtshulp).

Het Coreper/de Raad wordt verzocht aan te geven op basis van welke optie het Comité van artikel 36 zijn werkzaamheden moet voortzetten.

2. Optreden van de uitvoerende gerechtelijke autoriteit

De kwestie van de rechtsmiddelen die bij de rechter van de tenuitvoerleggingsstaat openstaan is fundamenteel, zowel wat betreft de bescherming van de rechten van individuen als voor de bepaling van de termijnen voor de tenuitvoerlegging van het arrestatiebevel.

Alle delegaties achten het nodig dat de uitvoerende gerechtelijke autoriteit tot op zekere hoogte kan optreden, maar de standpunten lopen uiteen over de aard en de draagwijdte van dit optreden alsmede over de termijnen waarbinnen het dient plaats te vinden.

1. Aard van het optreden van de gerechtelijke autoriteit:

- Bepaalde delegaties zijn van oordeel dat het beginsel zelf van de wederzijdse erkenning, alsmede het in het Verdrag van de Europese Unie opgenomen begrip "ruimte", ervoor pleiten het optreden van de uitvoerende gerechtelijke autoriteit te beperken tot de toetsing van de rechtmatigheid van de vrijheidsberoving, zoals neergelegd in artikel 5 van het Europees Verdrag ter bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en herhaald in artikel 6 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
- Andere delegaties zijn van oordeel dat in de tenuitvoerleggingsstaat met het oog op de overlevering in een rechterlijke toetsing moet worden voorzien maar dat het wenselijk is deze toetsing te beperken tot één aanleg en daarvoor strakke termijnen te hanteren.

2. Termijn

In haar voorstel heeft de Commissie een termijn van 90 dagen vastgesteld. Het merendeel van de delegaties is van oordeel dat deze termijn moet worden ingekort om volledig aan te sluiten bij de idee van de wederzijdse erkenning.

De Raad wordt verzocht de aard en de draagwijdte van het optreden van de uitvoerende gerechtelijke autoriteit te bepalen en vast te stellen binnen welke termijn dit optreden dient plaats te vinden.